

F. t. l. vedr. fuldbyrdelse af straf m.v.

Hvis dømte m.fl. udsættes for foranstaltninger, der ikke omfattes af straffuldbyrdelseslovens § 106 eller § 107 om erstatning på objektivt grundlag, må et eventuelt erstatningskrav i givet fald rejses på normal måde på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler.

2.1.6. Klage over afgørelser truffet af de lokale kriminalforsorgsmyndigheder (afdelinger, pensioner, arresthuse og fængsler) eller politiet i henhold til straffuldbyrdelsesloven kan påklages til justitsministeren (dvs. Direktoratet for Kriminalforsorgen), jf. straffuldbyrdelseslovens § 111, stk. 1. Klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen skal efter bestemmelsens stk. 2 iværksættes inden to måneder efter, at afgørelsen er meddelt den dømte. En klage har som hovedregel ikke opsættende virkning, jf. § 111, stk. 3, men såvel den lokale kriminalforsorgsmyndighed som politiet og Direktoratet for Kriminalforsorgen kan bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.

Når der er tale om visse af kriminalforsorgens særligt indgribende afgørelser i henhold til straffuldbyrdelsesloven, kan den dømte efter straffuldbyrdelseslovens § 112 kræve, at den truffede afgørelse indbringes for retten. Fristen for at fremsætte anmodning om domstolsprøvelse er 4 uger efter, at den dømte har fået meddelelse om den endelige administrative afgørelse.

Opregningen af de afgørelser, der kan indbringes for retten efter bestemmelsen i § 112, er udtømmende. Bl.a. kan følgende afgørelser begæres indbragt for retten efter lovens § 112: Strafberegning, disciplinærstraf i form af strafcelle i mere end 7 dage, konfiskation, nægtelse af prøveløsladelse efter 2/3 af en tidsbestemt straf, nægtelse af erstatning i anledning af ufor skylt udståelse af straf i for lang tid m.v.

2.2. Den svenske ordning vedrørende fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol

2.2.1. Baggrund

I modsætning til i Danmark, hvor fængselsstraf alene kan fuldbyrdes i kriminalforsorgens institutioner eller institutioner uden for kriminalforsorgen, jf. ovenfor under pkt. 2.1.1., har man i Sverige i flere år haft en ordning, hvorefter dømte kan udstå kortere, ubetingede fængselsstraffe på bopælen under intensiv overvågning med elektronisk kontrol. I Sverige er ordningen benævnt IÖV (en forkortelse af ordet »intensivövervakning«).

IÖV-ordningen blev indført i Sverige den 1. august 1994 som en 2-årig forsøgsordning geografisk afgrænset til seks lokalområder, jf. lov (1994:451) om

forsøgsvirksomhed med intensivovervågning med elektronisk kontrol (herefter benævnt IÖV-loven). I forsøgsperioden fik personer, der boede i et af de seks lokalområder omfattet af forsøgsordningen, og som var idømt en ubetinget fængselsstraf på op til 2 måneder, mulighed for at ansøge kriminalforsorgen om at udstå den idømte straf på bopælen under intensiv overvågning med elektronisk kontrol.

Ved lov (1996:784) om ændring af IÖV-loven blev forsøgsordningen forlænget i to år. Ved samme lov blev ordningens geografiske anvendelsesområde udvidet til at gælde hele Sverige, ligesom ordningen blev udvidet til at omfatte ubetinget fængselsstraf i indtil 3 måneder. I 1999 blev ordningen gjort permanent, jf. lov (1998:618) om ændring af IÖV-loven.

Ved proposition af 21. oktober 2004 (Regeringens proposition 2004/05:34 Ökad användning av intensivövervakning med elektronisk kontroll) har den svenske regering fremsat forslag om, at ordningen udvides til at omfatte personer, der idømmes ubetinget fængselsstraf i indtil 6 måneder.

Siden 1. oktober 2001 har – som en 3-årig forsøgsordning – også personer idømt længerevarende fængselsstraffe (fængsel i mindst 2 år) som et led i udlusningen fra fængslet kunnet udstå de sidste 4 måneder af straffen på bopælen under intensiv overvågning med elektronisk kontrol. I Sverige benævnes denne supplerende ordning IÖV-utsluss.

Ved den ovenfor omtalte regeringsproposition af 21. oktober 2004 (2004/05:34) har den svenske regering fremsat forslag om, at ordningen med IÖV-utsluss gøres permanent og udvides, således at personer idømt fængselsstraf på mindst 1 år og 6 måneder skal kunne udstå op til de sidste 4 måneder på bopælen under intensivovervågning med elektronisk kontrol, mens personer idømt fængselsstraf i mindst 2 års fængsel skal kunne udstå op til de sidste 6 måneder af straffen på bopælen under intensivovervågning med elektronisk kontrol.

De følgende afsnit vedrører alene IÖV-ordningen.

2.2.2. Betingelser

Efter IÖV-lovens § 2, stk. 1, skal en ansøgning om udståelse på bopælen af ubetinget fængselsstraf på op til 3 måneder imødekommes af kriminalforsorgen, medmindre den dømte er frihedsberøvet af andre grunde end til udståelse af den straf, som ansøgningen vedrører, eller andre særlige grunde taler imod fuldbyrdelse af den idømte fængselsstraf uden for kriminalforsorgens institutioner.

Loven finder udelukkende anvendelse på personer, der er idømt ubetinget fængselsstraf i indtil 3 måne-